

زیرا در تصحیح دیوان حافظ هیچ سلیقه شخصی را اعمال نکرده‌ام. من بر این اعتقادم که هیچ مصحح نباید ذوق و سلیقه شخصی خود را به هنگام تصحیح دیوانی دخالت دهد، زیرا با اعمال نظر شخصی، به اصل نسخه خدش وارد خواهد آورد. بنابراین اگر چه ذوق سلیم عامل مهمی در تصحیح شعر به شمار می‌آید اما اعمال سلیقه شخصی امری مردود است.

○ علت انتخاب کتاب شما به عنوان کتاب سال ۷۷ چه بود؟

● اولاً، ذلك فضل من الله و ثانياً این سوال را بهتر است داوران محترم پاسخ دهنند، ولی آنچه به نظر من می‌رسد این است که تهیه این دیوان بر اساس مدارک قابل اعتماد و اعمال روشنی دقیق و احتیاط‌آمیز و بدون دخالت دادن ذوق شخصی صورت گرفته است.

○ نسخه موجود که امسال برنده کتاب سال شد، دارای اغلاط چاپی است چرا؟

● متأسفانه چهار غلط چاپی مزاحم در متن و چند غلط در موضع دیگر در آن راه یافته است که در غلط‌نامه همراه کتاب ملاحظه می‌فرمایید دلیل آن وسوس بیش از حد بندۀ است که نه در رونویسی و نه در تصحیح مطبعی کسی را دخالت نداده‌ام و دیگر اینکه به قول ایرج:

ندهد شریعت شیرین به کسی که تیقتد به درونش مگسی

امید است در چاپ دوم نیازی به غلط‌نامه نباشد.

○ آیا شما ضرورتی بر تصحیح مجدد دیوان حافظ از سوی دیگران می‌بینید؟

● تا زبان فارسی هست، دیوان حافظ به روشهای مختلف تصحیح و به صورت‌های گوناگون چاپ خواهد شد ولی تصحیح مجدد واقعی آن در صورتی امکان‌پذیر است که نسخه یا نسخه‌هایی که نزدیک دارای ضبط‌های برتر و یا حاوی اشعاری اصیل و مسلم و ناشناخته از حافظ باشد. و با ترجیباتی که بینه در طول بررسی نسخ کهنه دیوان حافظ به دست اوزدهام انتظار به دست آمدن نسخه یا نسخی با شرایط یادشده بی‌نتیجه خواهد بود.

○ از همکاری شما برای گفت و کو سپاسگزاریم.

● من هم از فرصتی که در اختیارم گذاشته‌ایم، بی‌نهایت تشکر می‌کنم. □

فاضله نخستین آنها با هشتمن ۱۴ سال است. نمی‌توان گفت در این هشت نسخه، کدام غزل در کدام نسخه مطابق آخرین نظر حافظ است. بنابراین مبنای تصحیح بندۀ در محدوده همان هشت نسخه کهنه با در نظر گرفتن اهمیت انکارناپذیر نسخ کهنه تر و بها دادن به ضست اکثریت اثر و در موارد ضرورت، تمسک به ملاک‌های نقد ادبی مبتنی بر خود دیوان و طرز تفکر و شیوه بیان حافظ بوده است. و من این مطالب را به طور مشروح در مقدمه بیان کرده‌ام.

○ اصولاً تفاوت دیدگاه شما با مصححان دیگر دیوان حافظ چون قزوینی، خانلری و سایه در چیست؟

● نخست باید عرض بکنم که علامه فقید محمد قزوینی از بنیانگذاران تصحیح علمی در ایران است و ما هر چه می‌دانیم از آن بزرگمرد یاد گرفته‌ایم، چنانچه در مقدمه نوشته‌ام، نسخ مصحح قزوینی از پشت‌وانه دقت‌نظر و امانت علمی آن مرحوم برخوردار بود و با مدارک موجود آن زمان ایشان بهترین نسخه را تهیه کرده بودند ولی باگذشت نزدیک به ۴۰ سال و پیداشدن نسخ کهنه تر و صحیح‌تر، تصحیح مجدد دیوان نیازی اجتناب‌ناپذیر و انتشار نسخه مصحح استاد خانلری پاسخ بدین نیاز بوده است. استاد خانلری در تهیه نسخه خود از روش علمی استفاده کرده است ولی متأسفانه در برخی موارد نارسانی‌ها بدان راه یافته است و ضمناً از آنجا که سلیقه‌ها مختلف است، بندۀ علاوه بر رفع آن نارسانی‌ها با تمسک به نقد ادبی در مواردی ضبطی غیر از ضبط مختار ایشان را برگزیدم و از این‌رو نسخه بندۀ با نسخه ایشان چه در تدوین و چه در تصحیح تفاوت‌هایی دارد که دلایل هر یک را چه در مطابوی اختلاف نسخه‌ها و چه در ضمن یادداشت‌ها بیان کرده‌ام، اما درباره نسخه مصحح شاعر گرانمایه و عزیز جناب سایه باید عرض کنم نسخه ایشان از پشت‌وانه سی نسخه خطی مکتوب در قرن نهم و یک نسخه چاپی قدسی برخوردار است ولی با روشی که ایشان در تنظیم و تصحیح اختیار کرده‌اند، نسخه ایشان هم با نسخه دکتر خانلری و هم با نسخه ما اختلاف‌های فراوانی پیدا کرده است.

○ به سلیقه اشاره گردید، ذوق و سلیقه شما تا چه اندازه در تصحیح اشعار حافظ دخیل بوده است؟

● منظور بندۀ از ذوق و سلیقه، طرز تدوین است.

دیوان حافظ تصحیح و تدوین دکتر رشید عیوضی در شانزدهمین دوره معرفی کتاب سال به عنوان کتاب برگزیده معرفی شد، به همین انجیزه گفت و کوی کوتاونی با ایشان انجام دادیم که می‌خواستیم

○ دیوان حافظ را اولین بار در چه سالی و با همکاری چه کس تصحیح گردید؟

● دیوان حافظ را اولین بار در سال ۱۳۵۶ و با همکاری دکتر بهروز چاپ و منتشر کردم، در مقدمه دیوان حافظ که امسال برندۀ کتاب سال شد، به این همکاری اشاره کردم. در آن زمان ما بر اساس ۳ نسخه کامل کهنه، دیوان حافظ را تصحیح و تدوین کرده بودیم. اما بعد من با مراجعه به نسخه‌های متعدد دیگر به فکر تصحیح مجدد افتادم و از آنجایی که دکتر بهروز حدود پانزده سال است در خارج از ایران هستند، طبعاً همکاری ایشان در تدوین و تصحیح دیوان اخیر عمل مقدور نبوده است.

○ دیوان حافظ را بعدها بر اساس چند نسخه تصحیح و تدوین گردید؟

● چاپ اخیر بر اساس هشت نسخه کامل کهنه منزه به سال‌های ۸۱۲ تا ۸۲۷ یعنی از ۲۱ تا ۳۵ سال بعد از وفات حافظ تدوین و تصحیح شد و از میان این هشت نسخه، نسخه سورخ ۸۱۹ تا کنون در هیچ یک از تحقیقات دیگر مورد استفاده قرار نگرفته است.

○ شیوه شما در تصحیح دیوان حافظ بر چه مبنای اصولی و علمی بانهاده شده است؟

● در تصحیح متون کهنه روش معمول و مورد قبول محققان این است که کهنه ترین نسخه‌ها را اساس قرار می‌دهند و نارسانی‌ها و غلط‌ها را از نسخه‌های متأخر بر کهنه ترین نسخه رفع می‌کنند، ولی در مورد تصحیح دیوان حافظ به کار بستن بی‌قید و شرط این روش کارساز نیست، زیرا می‌دانیم که حافظ خود بیوسته در کار تهدیب اشعار خود بوده و بیشترین اختلاف ضبط‌ها از این رهگذر پذید آمده است.

گذشته از آن، با توجه به اینکه فاضله تاریخ کتابت نسخ مورد استفاده با همدیگر از یک تا پنج سال و

كتاب سال ۱۳۷۷

گفت و گو با دکتر رشید عیوضی

حافظان